

Odense. D. 23/9 47.

Hære Camer!

Ja, jis man ind inellum den daglige travlehed
og minnemærke se al paa tis tis al denne nogle tanken
med igen. Det er jo nuadan, at man ti tider, man
man standser, man følgeses over sig selv og ekende
Landsteden al: alt er relativt, alt er præmieret, opn
er selv og hele den andstilling. I nogle menneskes
benyttelid og hele landstilling er der nogen ingen
med hos præmieret al spørt gennem nærene, da
gaar, og i andre menneskes forgaar præmieringen
i et hurtigt tempo. Saa hurtigt, at man næsten
ikke kender sig selv. Udadtil har tempelet i hovedet
ligget endt fabelagt paa nogle Duraads, i det
side. Måske fra hundrede medder man hos det
største ørster af mennesker næben nogen landstilling
Paa spørt paa den andstilling, der menes. Hovedet
for spørt man den i Kisternes offalpræmie, i Dyk-
spabersoplösning og mange andre steder. Det gælder
hos Landsteden, men hos det eneste Indstidet er land-
stillingen og landsteben i det øste og hele den sam-
me, de eneste Realistens. Denne blev ved af
fælalteh. Saa man paa minderiden godt blik-
ket og pamm ind i en lader daa vi gærdte.

al, was dan del mybb? Mensen leue en doide, de Pan
isst illa aprelles, de hor deus Reges, de stal inden,
2 del maa lage tid.

Maar dan bin berindet krankheden ju haue alda
verschillende Energi. Dan maa jo haue teitro bi mens-
heden 2 viden om, al del kan mybb, ellers blu-
men mag illa med med al missioneere ju del Godt
Say 2 ju den huijsling i den Euvelke Kentalik
dey er kraakt ju os alle. Vi ande maa lage med
den derag 2 lyelpe bi maa paa sin vis sam maa
fjil i del sene aandelyk Menschen. De stal enige
verden, elle, tredauden i den, humad 2 opad bi del
bede. Sien 2 Juile hummer iekel? uibialis, ieg
huijsling.

Wel vildt da opaa den verschijf al sige, al dat
sne sterke af Menschene oces, naer de saaledes ar-
beids, daen di gij, inden ju den procellige Parken, paa
Hongersoen 2 sene 2 maa moden overal paa Jorden.
Alle arbeids, de paa Fried 2 Intendente tredende i Verden.
Men del paa en Maade de Pan so niet bi, al del resue
kies i enden en Krig, de Pan Rabo enden sne
Pan, den hielser 2 el enden sene belude paa
Jorden end de keesters i Pomejen. Samtidig med al
sne Pan ridders 2 opmarscheren med Brauers
arbeids man paa Frieden paa sene Hongersoen, plan-
laggen enden sene fram i Tiden, maa bygga nye

Babelstaat saa prime saa de, "Gud giv, allig
maalke valke. Men Guds Vys i enen idé men-
neskes. Vys, saa dr. en dr. Sandqvist nu, al de
valker. Fel sikkelse Babelstaat. Kines Redaktion
Auker, Ritsby an en Raat i Schweiz (Polit. nr '77, 47)
i Sammeneus mest begeledige Paques, waan man
dannede: Verdensbewegelsen pr. Indes facende lode-
ratistiske "Stake," 3 pr. knikk. Selve heen pr. Under-
kunsts Paamieli Miss Edith Wegener f. i. pr. Repic
i Scandinavien pr. samme hinc vistalec sig, med det
upstiftede Parliament al stikk. Nuog. 3 selke tempeet
op, pr. Atomubomben sevres sam en pafordelg. minne
der de nærmeste Raas Nederitling.

Ja, del en godde 3 Moji Tautas Meurussem poster, men
dr. en opaa ande tautas hic, 3 vi paas no, men der
Paunes pris, kriju ell. Frieden. - Begge tilstande den
i Meurussem, men man vid blad ira enden, wa-
leds man pal grib del hile an. Fufa han de Bab-
elstaat Meurussem laus meget het valke. Et. dr. no-
t. dr. Supper ha den een side en dr. andee, dr. manz
en kertene, dr. Supper ha den anden, 3 vi sin resultaten.
Men - alle gode tautas han ira do. Valker de eet lese
bygger man dem op et andet Sted.

Nog. Babelstaat dr. han staan pr. det venste. 3 han-
lige inoff han man kein bygger i - sig selv.
Kun dr. han man vere siller paas al bygger del.

du ille han valles. f. l. man lyggen sammen med
andu, han man aldig stol paa han daa fast.

Kein eins egel jeg han man sammen finore,
first med sin Opdagelse, siden med sin dags-
bevisth. Villi, z. siden med sin Vance, saa del han
daa paa en Klippe. Æres Tegn af sammen Kvali-
bit han daa en Blas eller stortz z. store Babels-
haane du han daa ki enig tid siden al valle.
Alt andet lyggen man kein joaa Sand du n. dette
ki al Rude.

Kein i dobbeltspalte Vævers Bettis Blod han da vare
tale om al lygge Babels haane paa en Klippe.

I ecapalde Vævers Bettis Blod mi s. allid vare
ju mogel. list Sand Kirkede. Saadanne Væver mi
allid z. i alle tilfælde mere Svampali elle Antipa-
li, mi allid ider ju elle mod en sag z. reagere
ki. Førdel ju z. solo elle den elle del se med
dvs. Ruscielser holdt mod. Des del f. b. al ens
Fædreland bliver angivet, ja, da es del ecapalde
Væver milli ki al værre paa den een elle den
anden Maade ju sin "Gjedamret". Raelykeden
z. begrenset, man han ille finde si i al ting,
man mi haue mogel, man han halde sit egel-
pakket. Og des dr ki b. el. iepautmod, hong
man opstuer saa mange, z. man fortager et
Rindsporje aug. Vorliden denne elle kein mi

wilde wagen i den saame situacion, da wie man
noken allit paa al hie, al euker wild man gien
del saame, mynde Piraten (indeen) elles man
wilde gaa ied i siz selo, hielde ij lichage, hijs
brauket y formadeet, y van Marlys.

Rein weget yjeldeut, elle aldriij, wie man jaal
hie, al man, endda weget geru, wie affine nog:
et elles wogen hi Fradel fu den andens tyde.

fel waugede da bare al man Rulde des. Man
wie da haue wogel y wogen man pan Palde sit.
Vij, Meunzzen. Culeg fu al affine, gien ha ij.
waas del galde, del aller bellijske, sam man
Palde des, del Rende, iRe. Stoor n de hie al bay
hi sig af alle ting. Medemmen iberegeut.

fu Pal el wiil Maal of Prelegentend. Lijserpanig
y hedsyn hi pa al tijngdeenejen ille Pal wie:
reic und Tolerancie. Haet. Vede s. r. 5. elles los
al eus inde Babelslaam ille Pal kumt rocke.
y man bay Tijnsdelen und Po, Beherschend y
Swis paa leben over eus verbes Manifestation
was waergaende y berichtigele de end waable
racie overijn eus naapalde Gjendamret, sum man
selw was paarklistert ij genueen vane y loquen.

Og del en dy Rein und leue uschrije y Partij
Ridderlijc aensp sin Vorke, al man pan bygg en
hult ug, bedre y fudig Vorlen op. Aet del, der en:

den gamle Verden i den gamle Mænialitet, at
man først følger. Og del er slet ikke saa lidt, naar
man kender paa hvornummet del er.

Saa del er mere end saa saa at legge en
ny Verden op: Den gamle, saa vi inde af del gamle
medmindre fra "Hyperion" slaber med os ind i det nye
Rige, del rigtigt Mænnerige".

Hjem hører os mæsse at Mænnerne aldrig bliver halte,
at forsøget altid (og del er der rigtigt fra) tager en
flaund i vallen paa os, hvoraf hvad vi end ar-
bejder med, saa vi fallies saaue og gennem
Erfares paa Erfaring, Erfaren og Villiefaring, hertil
fremme det viselivlige Mænnerent i os selv osen,
saa dette Rige, der er inden i os, ikke stae for
bliver en kærlig blosse fra Jordens Beboere men
bliver en Realitet.

Heilz Fisen til frem alle!
Fers
Marii Pijen.